

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis Pœnitentiæ & Extremæ Unctionis;
necnon varia summorum Pontificum Decreta, contra Moralis corruptæ
propositiones, & alia

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 12. In quo consistit Charitas, seu benignitas, quam Ecclesiæ Canones,
& sancti Patres identidem inculcant Confessariis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40817

auzione, e la consegna al penitente; & in tutto proceda di maniera che fugga ogni ombra & apparenza d'avaritia,

Quæst. 12. In quo consistit Charitas, seu benignitas, quam Ecclesiæ Canones, & sancti Patres identidem inculcant Confessariis?

Resp. Hæc benignitas ostendi debet in modo charitate pleno recipiendi pœnitentem, cui testari debet Confessarius ingens ejus salutis desiderium, simulque manifestare se paratum esse omnia planè tentare, ut spiritali ejus morbo medeatur, & præcipuè cavere debet, ne exhibeat pœnitenti se ægrè eum audire in Confessione. Nam, ut ait sanctus Ambrosius, *quemadmodum se tibi curandum præbeat, quem fastidio habeas? Qui contemptui se, non compassioni medico suo putet futurum?* Confessarius pœnitenti viscera misericordiæ debet ostendere, nec quidquam negligere quod eum à peccato revocare possit, & ad Deum verâ animi contritione & vitæ mutatione conducere.

Debet etiam sapienter cum summa suavitate temperare remedia pœnitenti applicanda, & necessarias correptiones laudibus intermissis, ut facilius se in ejus animum insinuet: imitari debet *Sapientes Medicos*, qui ut ait sanctus Augustinus, *si quando usus poposcerit austeriora medicamenta agris offerunt mortalibus, ne ager utilitatem præ austeritate refugiat, ora ac summitates poculi, quo remedium porrigunt, melle circumliniunt.*

Plerumque, inquit sanctus Gregorius, *uti- lius corripimus si correptionibus quadam laudum fomenta misceamus. Inferenda namque sunt illis aut alia bona qua in ipsis sunt, aut dicendum certè qua poterant esse, si non sunt: & tunc demùm ressecanda sunt mala qua nobis displicent, cum priùs ad audiendum eorum placabilem mentem fecerint præmissa bona qua*

S. Ambr. De Pœnit. lib. 14. cap. 14.

S. Aug. in Prolog. in Psalms.

S. Greg. Past. P. 3. cap. 18.

placent. Amaro pigmentorum poculo, mellis dulcedo adjungitur: ne ea qua saluti profutura est, in ipso gustu aspera amaritudo sentiatur: & dum gustus per dulcedinem fallitur, humor mortiferus per amaritudinem vacuatur. Ipsa ergo invectionis exordia permista sunt laude temperanda, ut dum admittunt favores quos diligunt, etiam correptiones recipiant quas oderunt.

Sub specie tamen benignitatis, cavere debet Confessarius, ne cum poenitentibus eò crudelius agat, quo videtur blandius ipsos excipere, nec imitari debet eos, *Qui pulvillos*, ut loquitur Propheta, *sub omni cubito manus ponunt.*

S. Greg. Pastor. lib. 2. cap. 8.

Nam ut ait sanctus Gregorius, *Pulvillos quippè sub omni cubito manus ponere, est cadentes à sua rectitudine animas, atque in hujus mundi se dilectione reclinantes, blandâ adulatione refovere; quæ enim Pulvillo cubitum, vel cervicalibus caput jacentis excipitur, cum correptionis duritia peccanti subtrahitur, eique mollities favoris adhibetur: ut in errore molliter jaceat, quem nulla asperitas contradictionis pulsat. Enimverò tunc in ea profunda, sed falsa pace perseverant de qua loquens Jeremias ait, Pax, Pax, & non erat Pax.*

Jerem. cap. 7.

S. Prosp. de vita Act. Sacerdotis. lib. 2. cap. 7.

Itaque Confessarius, ut vera cum benignitate poenitentes suos excipiat, his Divi Prosp. peri verbis debet attendere. *Cum verò nobis, Fratres, quilibet peccata sua tanquam medicis vulnera quibus urgentur, aperiunt, operam dare debemus, ut quantocius ad sanitatem Deo authore perveniant; ne in pejus dissimulatâ curatione proficiant.*

In Epist. per aniv. prov. refertur.

Qua est ista, inquit Hormisdas Papa, inimica benignitas, palpare crimina, & vulnere

va eorum usque ad diem iudicii incurata
servare?

in Can. Si quis. dist. 50.

Qui vitiiis nutriendis parcat, inquit sanctus Augustinus relatus in Canone, ne contristet peccantium voluntatem, tam non est misericors, quàm qui non vult cultrum rapere puero ne audiat plorantem, & non timet ne vulneratum doleat vel extinctum.

S. Aug. ad Loth. refer- tur in Can. Qui vitiiis. 232. quest. 5.

Lethargici, inquit idem Divus Augustinus, excitantur, phrenetici ligantur, & tamen utrique amantur.

S. Aug. in Psalm. 34. p. 2.

Hæc falsa suavitas ita perniciosa visa est sancto Thomæ de Villanova, ut dixerit: Quid enim Ecclesiam Domini hodie perdit, nisi Confessorum & Pastorum blandiens adulatio, deliniens demulcensque assentatio?

In Serm. Fers. 6. post Do- min. 4. qua- drag.

C A P U T XII.

De dilatione aut negatione absolutionis.

Quest. I. **Q**UIBUS præsertim in casibus Confessarius absolutionem, vel omninò denegare debet, vel ad tempus dif- ferre?

Resp. Optimè quidem & solidissimè expli- cantur ab Eminentissimo Cardinali Grimaldi Aquensium Archiepiscopo, in suo Mandato Synodico, quod tanquam regulam Confessa- riis suæ Diœcesis proposuit.

Casus Ordinarii in quibus Confessarii abso- lutionem differre vel negare debent: Sacræ Scripturæ, Conciliorum, Summorum Ponti- ficum, sanctorum Patrum, & aliorum sancto- rum Doctorum testimoniis confirmati.

Per Eminentissimum Cardinalem Grimaldi, Aquensem Archiepiscopum.